

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Να αποφασιζέται μία φορά κάθε τόσα χρόνια που από τη μέλη της κυρίαρχης τάξης θα καταπιεί τον λαό δια μέσου του κοινοβουλίου — αυτή είναι η πραγματική οδός του μικροαυτοκρατορικού Κοινοβουλευτισμού, όχι μόνο μέσα στις κοινοβουλευτικές και συνταγματικές Μοναρχίες αλλά και στα πιο δημοκρατικά πολιτεύματα.
ΛΕΝΙΝ
(Κράτος και Έπανάσταση)

Διευθύνεται από Υπεύθυνος Γράμματα — Ανταποκρίσεις 1η Χρονιά — 41ο Φύλλο Συνδρομές Έσωτερικού Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή
ΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΔΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1 ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΣΑΜΗΝΗ 5/- ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΙΟΥΣ ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΤΕΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΑΧΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ;

Δε μπορούσε παρά να γίνει κι' αυτό μέσα σ' όλοκληρο τον κόσμο που οι Σταλινικοί, και ταυικά και Παγκόσμια, προκαλούν για να συγχύσουν τα πράγματα, να διατρέφουν τα γεγονότα, να συγχύουν τις μάζες, για ν' αποδείξουν τάχατες με την επιστημονική αλήθεια πως οι Τροτσκιστές είναι πράχτορες της αντίδρασης.

Για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες, ο Γ.Γ. της ΠΕΟ, κ. Α. Ζιαρτίδης καταπιάνεται με την «αριστέρη αντίδραση» για ν' αποδείξει τάχα τη συνεργασία των Τροτσκιστών με την κεφαλαιοκρατική αντίδραση. Την πρώτη φορά με όμιλια τον στις Συνεχνίες, και τη δεύτερη με άρθρο του στην «αριστέρη» εφημερίδα «Ανεξάρτητος».

«Ας δούμε, όμως, τι λέει ο κ. Ζιαρτίδης : «Εκείνο που θάρθει σαν πρώτο συμπέρασμα από του του παθόντος που θα διαβάσει τις απόψεις των «αριστέρων» (εφη. «Εργάτης») είναι τουτό : «Η δέν έχουν σημασία γού από ό,τι λέχθηκε και γράφθηκε ίσαμε σήμερα για τού Σύνταγμα, ή κάνουν πως δέν έχουν σημασία. Όσοι ξέρουν τους ανθρώπους, αυτούς, δά συμφωνούν μαζί μας πως εκείνο που συμβαίνει είναι τού δούτερο, δηλ. ή σκόπιμη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, με αντικειμενικό σκοπό τήν κατασκοπικήν και τόν τρολλισμό τής πολιτικής τού ΑΚΕΑ—ΕΑΣ».

Οι Τροτσκιστές, αξίτιμο κύριο Ζιαρτίδη, έχουνε σημασία και παρασημασιέται από τού τή πραγματική γίνεται πίσω από τήν παρασημασιέται και έρημην από τήν εργατική τάξη. Και είναι γι' αυτό που από τήν πρώτη του έκδοση κι' έλας δ «Εργάτης» προειδοποιούσε τις μάζες πάνω στις διαθέσεις τού Βρετανικού Ιμπεριαλισμού για Σύνταγματικές μεταρρυθμίσεις. Και θά θυμάστε πως τόν καιρό που οι Τροτσκιστές καλούσανε και τού Κόμμα σου και κάθε άλλη προοδευτική Οργάνωση τού τόπου για τήν από κοινού δράση του άγωνα για ένα πραγματικά ελεύθερο Σύνταγμα, βγαλμένο από μιά καλύτερη και δημοκρατικά εκλεγμένη Συντακτική Έθνοσυνέλευση, στις προοπτικές και τού Κόμμα σας μαζί κάμνατε πως δέν καταλαμβάνεται από τού τή Βρετανικός Ιμπεριαλισμός οργάνωση για τόν τόπο μας, και περιφρόνησατε μονάχα στους θρησκευτικούς καυγάδες, και πάνω στο ποιάς ρασοφόρος θάμπανε επί κεφαλής τού αντιδραστικού κλήρου, αφήνοντας ακαταπότιστες τις εργαζόμενες μάζες γύρω από τού πιο σοβαρό πρόβλημα που γνώρισε ως τή σημερα δ τόπος μας.

Οι Τροτσκιστές, κ. Ζιαρτίδη, για δόκλιχρους μήνες, με τήν εφημερίδα τους, καλούσανε κάθε φιλελεύθερο και προοδευτικό στοιχείο για τήν δράση του άγωνα για μιά «Ελευθερία και Δημοκρατικά εκλεγμένη Συντακτική Έθνοσυνέλευση». Τι κάνατε σεις και τού Κόμμα σας σ' όλο αυτό τού διάστημα; «Υστερ» από τούς πρώτους θρησκευτικούς καυγάδες, μ' όλο που «μισούσατε» τού όλο διοριστικό σύστημα, με τού όποιο μιάς Κυβερνάνε για τόσα και τόσα χρόνια οι καταπιεστές μας, δεχθήκατε με τόν πιο εύκολο κι' άβασάσιμο τρόπο τού διορισμό σας στη «Συμβουλευτική» και τούτο παρά τού γεγονός πως ξέρατε καλά πως δέν ήτανε αυτός δ δρόμος που οδηγούσε προς ένα πραγματικά ελεύθερο Σύνταγμα Αυτόκυβέρνησης.

Κι' όταν, σαν αποτέλεσμα τής δουλειάς τής «Συμβουλευτικής», φτάσανε οι όροι τού Έγγλέζου Υπουργού των Αποικιών μαζί με τού σχέδιο για τήν Κύπρο, για να κολάσετε τήν πράγματα, και για να δημιουργήσετε καινούργιες αιτιάσεις μέσα στο λαό, κάνατε πιά να νομομάτε τού όσημα που συμμετείχατε με τού πραγματικό του όνομα.

Γιατί, ποιά άλλο σκοπό εξυπηρετούσε, έξω από τή σύγχυση, ή μετονομασία τής «Συμβουλευτικής» σε «Διασκεπτική»; Αυτό αγαπητέ γενική γραμματέα, και μόνον αυτό, αποδεικνύεται τήν πλήρη συνεργασία σας με τόν Ιμπεριαλισμό, για τήν εξαπάτηση των μαζών.

Κριτικά επιχειρήματα των Τροτσκιστών. Κι' ακόμα είναι εξίσου αλήθεια πως ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΑΚΕΛΙΚΟΣ ΔΕ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΕΙ ΤΗ ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑ.

Γιατί με τού «Ακελικό σχέδιο» ή Βουλή θάνε δειμένη χειροπόδαρη. Δε θάνε καθόλου Βουλή αφού δ Κυβερνήτης ή δ Βασιλιάς θά μένουμε λυττεροι να μη επικυρώσουμε ένα Νόμο τής Βουλής όταν αυτός δ Νόμος θά προνοή για μιά καλύτερη διαχείριση του τόπου από τήν Κυβέρνηση. Δε θάνε καθόλου Βουλή, όταν αυτή δέ θάχει λόγο πάνω στη διαχείριση του προϋπολογισμού τής Κυβέρνησης, στα ζητήματα επιβολής ή ελάττωσης μιάς φορολογίας κ.λ.π.

Δε θάνε καθόλου Βουλή, όταν δέ θάχει λόγο πάνω στο ζήτημα τής Έχτελεστικής εξουσίας (τής Κυβέρνησης) αφού με τού «Ακελικό σχέδιο» δ Κυβέρνησης θά διοριζέται και θά παύεται τόν Προθυπουργό και τούς άλλους Υπουργούς. Δε θάνε καθόλου Σύνταγμα όταν, τού Σύνταγμα που μιάς παραχωρούσε θά μπορούσε να μιάς τού πάρουνε οποιαδήποτε σιγή πύσω οι κυρίαρχοι μας.

«Ενα τέτοιο Σύνταγμα Αυτόκυβέρνησης, δ αξίτιμος κύριος Ζιαρτίδης, τού αποκαλεί σαν Σύνταγμα πραγματικά εξυπηρετικό, βγαλμένο από τήν «προοδευτική, τήν επιστημονική, διαλεχτική μελέτη τής Κύπρου, Έλληνικής, και Διεθνούς κατάστασης»!! Και για δ δικαιολογήσει τή άδικαιολόγητη, λέει πως τού σύνθημα τού ΑΚΕΑ, δέν είναι σύνθημα που πηγάει από τού τή συναισθηματικά «θέλωμε». Μά κύριο Ζιαρτίδη; Δε ξέρεις, λαπό, πως ένας λαός για να κερδίσει κάτι, πρέπει πάνω απ' όλα ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΤΙ, ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ, ΝΑ ΤΟ ΘΕΛΕΙ, ΚΑΙ Ν' ΑΓΩΝΙΣΘΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΕΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΗΕΙΣΜΑΤΙΚΑ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ; Πως μπορεί ένας λαός να αγωνίζεται για ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ ΑΠΟ ΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ, και δέν τού έχει, κι' αγωνίζεται οι άλλοι με τού τού δώσουνε; Γιατί, με λίγα λόγια, τού σύνθημα σας για ένα Σύνταγμα με τού ΒΕΤΟ τού Κυβερνήτη στην ημερήσια διάταξη αποτελεί τήν Έπισημονική διαλεχτική μελέτη τής Κυπριακής και Έλληνικής και τής Διεθνούς κατάστασης;

Μήπως οι Λαοί όλου του Κόσμου αγωνίζονται αυτή τή στιγμή, όπως έμεις αγωνιζόμαστε, για Σύντάγματα με ΒΕΤΟ, για Βουλές—ανδρείκελλα στα χέρια των όπου γής Ιμπεριαλιστών, και για Δημοκρατική ελευθερία—στάχτη στα μάτια των Λαών;

Δεν ξέρετε, κύριο Ζιαρτίδη, πως λίγα μέλια μονάχα από τήν Κύπρο, σ' έλας ανεξάρτητα τις χώρες τής Μέσης Ανατολής, διεξάγεται τούρα μιά πάλη ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ, και για τήν Δημοκρατικοποίηση των χωρών αυτών; Δέν ακούσατε ακόμα πως στις Γουδίες, τή Νότια Αφρική, τήν Ίνδοκίνα, τήν Ίνδονησία στο Σουδάν, στην Κεϊλάνη, στο Μαρόκο, τή Βοημία, τή Μαλαία κ.λ.π., γίνηκε και γίνεται μιά δόκλιχη κοσμογονία για τού διοώμο τού Ιμπεριαλισμού και τήν απελευθέρωση των σκλάβων αυτών λαών;

Πως ξοράνετε, πως ή δική σας θέση αποτελεί τήν Έπισημονική διαλεχτική μελέτη τής Διεθνούς κατάστασης; Μήπως τού λέγετε αυτό για να μάθουμε πως καταλαβαίνετε κι' από Διαλεχτική άδρια ;

Κι' δ κ. Ζιαρτίδης, με τού άρθρο του στην «Ανεξάρτητο», συμπερασματικά λέει : μόνο στραβοί δέν είναι δυνατοί να δοθύν ποιά και ποση είναι ή σημασία τής λαϊκής διαφώτισης και τής λαϊκής κινητοποίησης μέσα στις σημερινές συνθήκες; Και επειδή έμεις οι Τροτσκιστές δέν είμαστε καθόλου στραβοί, έπρεπε να δώμε τήν πλατεία κινητοποίηση τού ΑΚΕΑ—ΕΑΣ για τήν επιβολή τού σχεδίου συντάγματος τού ΑΚΕΑ—ΕΑΣ.

Και επειδή δέν είμαστε ούτε στραβοί μήτε κουφοί, για να μη ελπίζουμε και για να μη άνοούμε, τονίσαμε σε έλας τις εκδόσεις τού «Εργάτη» πως οι «Ακελικοί» κι' δ Έλας δέν έχουνε σκοπό να οργανώσουνε τή μάχη για μιά πραγματικά ελεύθερη Βουλή, και για ένα πραγματικά ελεύθερο σύνταγμα—όσοσδήποτε βέβαιος.

Μά πως αποπροσέγγιση είναι ή σύγχυση που επικρατεί μέσα στους κύκλους τής φασιστικής (!) ήρεσίας τής «λαϊκής παράταξης», φαίνεται κι' από τού γεγονός πως δέ ξέρουνε τού τή δειπύθνα αναμεταξύ τους δηλώνουνε!! «Ετσι, ενώ στο φασιστικό, τού σοφού, κεφάλι τού κύριου Ζιαρτίδη στροφογυρίζει τού τή ενα αντικειμενικά κατορθωτό» και δέν μπορεί να δει τού τή δειπύθνος γίνεται αυτή τή στιγμή, κι' αναγκάζεται, λέει, να περιορίζει τις απαιτήσεις του λαού για ένα πραγματικά ελεύθερο και Δημοκρατικό Σύνταγμα Αυτόκυβέρνησης, στο στροφογύρισμα του αυτό συγχύεται με τού έξιου φασιστικό κεφάλι τού κύριου Παπαϊωάννου, που λέει κι' αυτός δειπύθνα, ύστερ» από μιά σχετική έρώτηση στις Συνεχνίες «Αμοχώστου πάνω στο επίμαχο ζήτημα, σε πέσμα τού Γ.Γ. τής ΠΕΟ : «Τά δεδομένα που υπάρχουν είναι πως μονάχα με σκληρούς, μαχητικούς, άγώνες μπορούμε να κερδίσουμε κείνο που ζητούμε. Ο στόχος τής Αυτόκυβέρνησης είναι πραγματικοποίησης στόχος, γιατί είναι κάτι που κέρδισαν κι' άλλες αποικίες». «Ωστε, δ στόχος τής Αυτόκυβέρνησης είναι πραγματικοποίησης στόχος, κύριο Ζιαρτίδη, αλλά προϋποθέτει ΣΚΛΗΡΟΥΣ ΜΑΧΗΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΣΗΣ. Κ' είναι ακόμα κάτι που κερδίσανε κι' άλλες Βρετανικές αποικίες αλλά με σκληρούς μαχητικούς άγώνες. Μά τότες τού ποιά ή περιήρημη «Επιστημονική διαλεχτική μελέτη σας για τή Διεθνή κατάσταση»; Δέν είναι, άραγε, αλήθεια πως δέ θέλετε να διακινδυνεύετε σαν κώστα τού μικροαυτοκρατορικού συμφέροντα από τού κίνημη και γι' αυτό δέν οργανώνετε τόν άγωνα για τή μάχη των Δημοκρατικών Συνταγματικών Έλευθεριών;

Στο άρθρο σας, κύριο Ζιαρτίδη, βγάψτε τού δημοσκοπικό συμπέρασμα πως : «πρέπει να πούμε πως τού σύνθημα των Τροτσκιστών για «σύνταγμα αποχωρισμού» από τή Βρετανική Αυτόκρατορία, είναι ταυτόσημο με τού σύνθημα των δεξιών για «ένωση και μόνο ένωση» και οι Τροτσκιστές είναι στην ουσία ύπηρετες τού ένωση και μόνο ένωση». Πιστεύουμε άκράδαντα πως ξέρετε άκριτα καλά τή πεί για τού «σύνταγμα αποχωρισμού» από τή Βρετανική αυτοκρατορία, όσο κι' δέν προσπαθήσει σαν Έλας κοινός δημοκόπος να ξεμεταλλευθεί τις προαναληφείς που τού Κόμμα σου καλλιεργεί συστηματικά μέσα στις εργαζόμενες μάζες.

Και ξέρετε ακόμα πως ένα «σύνταγμα αποχωρισμού» είναι κείνο που σφοροκοπεί ανελέητα τή Ιμπεριαλιστικά συμφέροντα σ' αυτό, όπως και κάθε άλλο καταπιεζόμενο τόπο. Μά ένα τέτοιο σύνταγμα δέ σεβρίζεται στους δουλομένους λαούς με τήν άνεση κείνη και τήν εκδοκία που σεβρίζοντα συντάγματα όπως τού «Ακελικό».

Και ή άπάντηση ακόμα ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΧΗΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΣΑΣ ΤΡΟΜΑΖΕΙ ΣΥΓΚΟΡΜΑ, αγαπητέ Ζιαρτίδη. Γι' αυτό άκριτως τού λόγου, κι' όχι για κανένα άλλο, είναι που αποδιώκετε ένα τόσο φιλελεύθερο Σύνταγμα.

Θέλετε να ξεγελάστε, να εξαπατήσετε, να προδώσετε τού Λαό και τούς εργατές που αντιπροσωπεύετε, άρκει να έξαφαιρίσετε ή άνεση και ή ήουχια σας. Πιστέτε έλας, πού πέρα απ' αυτό. Μά για να έξαφαιρίσετε τήν άνεση και τήν ήουχια σας δέν είναι άνάγκη να κακοποιήτε τήν αλήθεια με τήν περιήρημη «επιστημονική σας Διαλεχτική».

Οι εργατές, όμως, άρχίζουνε πιά να βλέπουνε και να κρίνουνε, κύριο γενική γραμματέα. Κι' ό,τι γίνεται τούρα σ' όλο τόν κόσμο με τήν ΑΝΑΠΤΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ, που καθοδηγείται από τή μόνη στήν κόσμο αληθινή Έπαναστατική σοσιαλιστική δύναμη, ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΕΘΝΗ, θά τούχεται και στην Κύπρο, που ήδη άρχίζει, να δριμάζει ή ανεξάρτητη πάλη των εργατών, μιά και θέλετε τούς Τροτσκιστές να οργανώσουνε δικούς τους πολιτικούς άγώνες.

Άρκει να μη τού μετανοιώσετε κίποτε.
Α. ΠΕΡΔΙΟΣ.

ΜΙΑ ΑΝΑΝΤΡΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Οι σταλινικοί, στο ξέφρενο κατήφορο τους για τή κατασκοπικήν και τού χροπύημα κάθε άγνο άγνοιστή προλεταρίου, που δέν κρύπτει τόν άδύνα στα νεύματά τους, δείχναε και τήν άλλη πλευρά που τούς χαρακτηρίζει. Τήν πλευρά τού τραμπούκου—προδοκτορα. «Ετσι, τούλάχιστο δείχναε τού γεγονός που συνέβη χθές τού Σαββάτου στις Συνεχνίες τής Λεμεσού, και που ένας σύντροφος τής παράταξης μας δέχθηκε τήν έπιθεση των σταλινικών μαρξιστών που τόν έυλοκοπήσανε ή γρη, γιατί, λέει, έγραψε πάνω στους τοίχους των άποκείτων των Συνεχνιών Λεμεσού τις λέξεις «Ζήτω δ Τρότσκι». «Ζήτω ή 4η Διεθνής» κ.λ.π.

Όλοι οι εργατές, όμως, που ήτανε κείνη τή στιγμή μέσα στο όμιλημα των Συνεχνιών αντίηρθήκατε και πιστεύουνε άκράδαντα πως δέν είναι δυνατό δ σύντροφος τούτος νάγρανε στο μιά πάνω μέρος τις φράσεις τούτες, γιατί δέν είχε προηγηθεί άδρια και μπει μέσα στο όμιλημα των Συνεχνιών και δέχτηκε τήν έπίθεση των μαρξιστών.

Και είναι αλήθεια ακόμα πως τού «Ακελικό σχέδιο Σύνταγματος» δέν μπόρεσε να σταθεί μπροστά στα τετραγωνικά

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ: «5η ΙΟΥΝΗ 1943»

ΟΙ ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΚΟΥΡΝΟΒΟ
ΜΑΠ' ΤΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΜΑΖΥ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ 100 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΣΑΝΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΦΩΝΑΖΑΝΕ: «ΖΗΤΩ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ»

Π. ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΞΥΠΟΥΛΤΟΣ, Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΝΩΝΤΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

Στις 5 του Ιουνίου του 1943 κάτω από τις ριπές των πολυβόλων των Ιταλών κατακτητών έπεσαν στο Κούρνοβο εκατό φυλακισμένοι αγωνιστές του στρατιώτου Λάρισας. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν οι αξιωματικοί σύντροφοί μας Παντελής Πουλιόπουλος, Γιάννης Ξυπούλτος, Νώντας Γιαννάκος και Γιάννης Μακρής, στελέχη όλου της 4ης Διεθνούς, φυλακισμένοι στην Ακροναυλία από τη δικτατορία της 4ης Αυγούστου.

Κλονιζόμενος ο φασισμός από την επαναστατική εξέγερση των ιδίων των προλεταριάτων και αγροτικών μαζών της Γαλλίας, οίχτηκε με απειλησμένη λύσσα να εξοντώσει τους πιο διαλεκτούς αγωνιστές που η τυραννική δικτατορία Μεταξά-Γεωργίου είχε μαζέψει στα στρατόπεδα της 4ης Αυγούστου. Έκατόμβες δολοφονιών από αυτούς έσφαιραν με το αίμα τους τα σφαγεία του Κούρνοβου το 1943 και της Καισαριανής το 1944. Πρώτοι και καλλίτεροι ανάμεσα σ' αυτούς οι πιο διαλεκτοί 4διεθνιστές αγωνιστές της Ακροναυλίας και των νησιών, αλλήλοισι υπερασπιστές ως την τελευταία τους πνοή της προλεταριακής επανάστασης, της επαναστατικής σημαίας του Μάρξ και του Έγκελς της Ρώσας και του Λένιν και του Τρότσκι.

Μά για τις εκατόμβες αυτές των αγωνιστών της 4ης Διεθνούς και του ΚΚΕ ποιοί είναι οι στυλιανοί υπερασπιστές που έφαρμονε στην πράξη έπαισχυντα και αιματωμένα την πολιτική της ταξικής συνεργασίας (συνεννοήσεις των άεσταλιμένων της Ομάδας Συμβίωσης Ακροναυλίας πρώην βουλευτών Γωαννίδη και Θών με τη Διοίκηση του Στρατοπέδου— απόκρουση της πρότασης των Αδιεθνιστών να δραπέτευση, άμεσα δυνατή και πραγματοποιήσιμη, σε μία περίοδο που με την προσέλαση των γεμαντών είχε παραλίσιε ο κρατικός μηχανισμός και οι ίδιοι οι χωροφύλακες εγκατέλειψαν τις σκοπιές πανικόβλητοι από τους βομβαρδισμούς του Νηπιλίου— οργάνωση από τη σταλινική γραφειοκρατία της έσω τ.ε.ρ. κ. ης φ.ρ.ο.ρ.η.ς του Στρατοπέδου για να έμ.π.ο.δ.ι.σ.ι.ε. αποδράσεις των κρατουμένων με την έλευση και έπαισχυντη αυταπάτη πως ο χαφιές διακηρύχθη στο Στρατόπεδο να πραγματοποιήσε την υπόσχεση που τους έδωσε να αφήσει... έλεύθερους τους κρατουμένους λίγα λεπτά ύστερ' από την αποχώρηση των Άγγλων για λόγους τάξης).

Τό Κομμα μας γι' άλλη μία φορά άπεινώνει αυτό το ΚΑ. ΤΗΓΟΡΩ ενάντια στη σταλινική γραφειοκρατία που ΕΜΠΟΔΙΣΕ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΟΝΑΥΛΙΑ με άπο. έλευση να παραδοθούν σε λίγο σ'... κατασχής. Πάνω σ'... κατηγορία μας

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

προκαλούμε το ΚΚΕ να απαντήσει.
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ο Παντελής Πουλιόπουλος στάθηκε αναμφισβήτητα η μεγαλύτερη φυσιογνωμία του ελληνικού επαναστατικού κινήματος. Υπήρξε από τους πρώτους οργανωτές των στρατιωτικών κομμουνιστικών ομάδων στη Μακεδονία και στη Μικρασία. Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής των κομμουνιστικών στρατιωτικών ομάδων του Μικρασιατικού μετώπου ίσαμε την αποχώρηση του 1922. Τό ναλοκαίρι του 1922 φυλακίστηκε μαζί με πολλούς αγωνιστές στις στρατιωτικές φυλακές της Μπαρζόβας (Σμύρνη) επί «ελαχίστη πρόδοσία». Πρόεδρος του 1ου Παλιποπολεμικού (επαναστατικού) Συνεδρίου άρχής 1924.

Τόν ίδιο χρόνο στη Μόσχα αντιπρόσωπος του ΚΚΕ στο 5ο Παγκόσμιο Κομμουνιστικό Συνέδριο. Από τό Συνέδριο του Κομματός (Δεκέμβρης 1924) Γενικός σ' Γραμματέας, φυλακίστηκε στα 1925 μαζί με όλη την Κ.Ε. του κόμματός, από την Κυβέρνηση Μιχαλακόπουλου—Κονδύλη, με τη συνοφαντική κατηγορία του «αυτονομισμou» για την πολιτική του κόμματός στο Μακεδονιακό ζήτημα. Στα 1925 επίσης, καταδικάστηκε από τό Παγκόσμιο Στρατοδικείο σε 1 1/2 χρόνια φυλάκιση για «παράβαση του κατοχυρωμένου της Δημοκρατίας» και μετά την αποφυλάκιση του έχτοπιστηκε στη Φολέγανδρο. Ήταν από τους ιδρυτές της πρώτης άριστερης αντιπολιτικής ομάδας μέσα στο Κομμα (ομάδα Περαϊώς) ενάντια στο σταλινισμό 1927—28. Παρατήρησε από ύποψηφιος βουλευτής τό 1926 ρομίζοντας πως θα καταλυμούνε καλλίτερα τό σταλινικό εκφυλισμό του ΚΚΕ αν ήταν έλεύθερος από βουλευτικά αξιώματα. Κεντρικός Έπιτροπος ύστερα της Άριστερης Αντιπολιτεύσης (Σπάργακος) ίσαμε τό 1934 και ίσαμε την ίδρυση της ΟΑΚΕ. Στα 1928 έδωσε αντιπολιτευόμενος ξαναφυλάκιση από την καπιταλιστική αντίδραση και πάλι υπεράσπισε μπρός στην ταξική συνείδηση τόν προλεταριακό διεθνισμό. Καταδικάστηκε από την Κονδυλική Δικτατορία για την προλεταριακή αντιμοναρχική του δράση. Διώχτηκε και έμνησθήθηκε από τόν δικτατορία της 4ης Αυγούστου, Συνελήφθη στα 1938, καταδικάστηκε και κλειίστηκε στις φυλακές της Αίγινας. Μεταφέρθηκε τό 1939 στην Ακροναυλία όπου έμεινε ως τό 1942 για να μεταφερθεί έπειτα στο Στρατόπεδο Τρικάλων και Λαρίσας.

Ο Πουλιόπουλος σ' όλη του την αγωνιστική σταδιοδρομία στάθηκε ο ασύγκριτος και αναντικατάστατος πολιτικός, θεωρητικός, οργανωτής και μαχητής του επαναστατικού μας κινήματος. Τά έργα του (έκδομένα και άνεκδοτα) άποτελούν έπιτεύγματα διαλεκτικής μετριοφάνειας άναλύσης και σφαιρικής προσοχής και με συγκεκριμένη πολιτική πλατφόρμα. Μεσα στην Ακροναυλία στη μεγάλη συζήτηση που έγινε ανάμεσα σ' αυτός τό 1939—41, ο Πουλιόπουλος υπεράσπισε άδιάλλαχτα την προλεταριακή θέση ενάντια τούς αναθεωρητές του διεθνούς μας προγραμματός (ντεφραϊστίζ για τήν ΕΣΣΔ) με την ίδια σχεδόν έπιχειρηματολογία του Τρότσκι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΞΥΠΟΥΛΤΟΣ

ζωνε με φωτεινή επαναστατική προσωπική και με συγκεκριμένη πολιτική πλατφόρμα. Μεσα στην Ακροναυλία στη μεγάλη συζήτηση που έγινε ανάμεσα σ' αυτός τό 1939—41, ο Πουλιόπουλος υπεράσπισε άδιάλλαχτα την προλεταριακή θέση ενάντια τούς αναθεωρητές του διεθνούς μας προγραμματός (ντεφραϊστίζ για τήν ΕΣΣΔ) με την ίδια σχεδόν έπιχειρηματολογία του Τρότσκι.

Ο Παντελής Πουλιόπουλος τεμάτινα τη ζωή του τη γεμάτη από άγώνες και θυσίες για την άποδοση της προλεταριακής επανάστασης, σαν ήρωικός κομμουνιστής—διεθνιστής μαχητής. Μπρός στο έπιτελεσιτικό άποδοση μάλεσε μ' ένα τελευταίο λόγο τούς Ιταλούς στρατιώτες να στρέψουν τα όπλα ενάντια σ' αυτός τούς άξιοματικούς και να άρνηθούν να χύσουν τό αδελφικό αίμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΗΣ
Προλεταριακός επαναστάτης από τό 1924 υπό εργατικό κίνημα. Συνδέθηκε τότε με τόν Άρχειομαρξισμό αλλά άργότερα αποχώρησε από τις γραμμές του στο 1932 παλευόμενος κατά του γραφειοκρατιστικού καθεστώτος και για τό δημοκρατικό σύντηροτισμό. Από τότε συμμετέχει στην Κ.Ε. της Λενινιστικής Αντιπολιτεύσης του ΚΚΕ (ΔΑΚΚΕ), έπειτα στην ΟΚΔΕ και τέλος στην Κομμουνιστική Διεθνιστική Ένωση (ΚΔΕΕ) που έβγαζε τό «Εργατικό Μέτωπο». Στο συνδικάτο τόν τών ζαχαροπλαστών συμμετέχει δραστήρια κ' έχτιμείται από τούς έργάτες συνδικαλιστous του. Για τούς πολιτικούς και συνδικαλιστικούς τόν άγώνες στέλνεται στα 1932 στις φυλακές του Ίντζεδίν επί ένα έξάμηνο και αντιμετώσιζε συνεχείς καταδίκες. Στα 1936 ή 4η Αυγούστου τόν έξορίζει στη Φολέγανδρο και επί 7 χρόνια βασανίζεται στα στρατόπεδα της Ακροναυλίας, της Πύλου, τών Τρικάλων και της Λάρισας μένοντας άκλόνητος και πιστός αγωνιστής της 4ης Διεθνούς και της σοσιαλιστικής επανάστασης για την οποία έδωσε τη ζωή του στις 5 του Ιουνίου πέφτοντας από τις σφαίρες του Ιταλικού έπιτελεσιτικού άποδοσηματος στο Κούρνοβο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΛΑΡΝΑΚΑ £ 15-0-0
ΛΕΥΚΩΣΙΑ £ 8-0-0
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ £ 6-0-0
ΛΕΜΕΣΟΣ £ 2-17-0
ΠΑΛΤΡΕΣ £ 0-10-0
£ 32-7-0

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

τον σιάζονε άκαριτες, οι προσπάθειες τών βασανιστών. Η άριση πολιτική του κρήση, ή φλογερή δραστηριότητα και μαχητικότητα του φέρνουνε τόν Ξυπούλτο στην Περιφερειακή και έπειτα στην Κεντρική Επιτροπή της Ομοσπονδίας Κομμουνιστικών Νεολαίας Ελλάδας (ΟΚΝΕ). Στην έσωκομματική κρήση του 1927 τάσσεται με την Αντιπολιτεύση του Πουλιόπουλου και μαζί του ή προλεταριακή Νεολαία του Πειραιά. Ηφραίστει επαναστατικής δρηής. Στα 1928 συλλαμβάνεται και φυλακίζεται στο Συγγρό με άλλους αγωνιστές του ΚΚΕ και της Αντιπολιτεύσης. Στέλεχος του Σπάργακου, κεντρικός έπιτροπος της Οργανώσεως Κομμουνιστών Λιανιστών (ΟΚΛΕ) μ' από τα καλλίτερα στελέχη της Ένιαίας Οργανώσεως Κομμουνιστών Διεθνιστών Έλλάδας (ΕΟΚΔΕ). Στα 1936 συλλαμβάνεται κ' έξορίζεται στην Ανάφη κ' έπειτα στέλνεται στο Στρατόπεδο της Ακροναυλίας όπου μένει μέχρι την άνοξη του 1942. Άργότερα μεταφέρεται στο Στρατόπεδο Τρικάλων και Λάρισας, για να έπιτελεσιτεί μαζί με άλλους τεταροδιεθνιστές (τόν Πουλιόπουλο, τό Γιαννάκο, τό Μακρή) στις 5 του Ιουνίου στο Κούρνοβο.

ΝΩΝΤΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
Πρωτοφάνηκε στο επαναστατικό κίνημα μαθητής άκόμα στο Γυμνάσιο της Θήβας όπου μαζί με άλλους συμμαθητές του συγκρότησε πυρήνα της Νεολαίας. Άνήσχυη σκένη, θαύος στοχασμός, δίψα για μάθηση και για δράση, αγωνιστική ασηρότητα, είναι τα χαρακτηριστικά του διανοούμενου αυτού επαναστάτη. Μετά τό Γυμνάσιο της Θήβας έρχεται στην Αθήνα για να γραφτεί στο Αδασκαλείο κ' ν' άντικρούει πιο πλατειούς επαναστατικούς όριζόντες. Τρέχει στα γραφεία του Κομματός για να συνδέθει με τη Νεολαία της Αθήνας. Είναι τότε ήπειροδοξός τών μεγάλων έσωκομματικών άγώνων που καταλήξανε στη συγκρότηση της Αντιπολιτεύσης του Σπάργακου. Ο Νώντας Γιαννάκος, έρσιει με σφαιρική άμείωση τό δρόμο του μέσα στο Σπάργακο. Βγαίνει διάσκαλος και γραφεται στο Πανεπιστήμιο. Πάινει ενεργά μέρος στη δημοσιοπαλληλική κίνηση. Άγωνίζεται, διαβάζει, γράφει. Στέλεχος της ΟΚΔΕ, και της ΕΟΚΔΕ, φυλακίζεται τό καλοκαίρι του 1942 για να μεταφερθεί έπειτα στο Στρατόπεδο Τρικάλων και κατόπιν στη Λάρισα. Στις 5 του Ιουνίου σ' ήλικία 31 χρονών κλείνει την επαναστατική του σταδιοδρομία πέφτοντας κάτω από τις σφαίρες του έπιτελεσιτικού άποδοσηματος στο Κούρνοβο.

ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ»
ΛΑΡΝΑΚΑ £ 15-0-0
ΛΕΥΚΩΣΙΑ £ 8-0-0
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ £ 6-0-0
ΛΕΜΕΣΟΣ £ 2-17-0
ΠΑΛΤΡΕΣ £ 0-10-0
£ 32-7-0

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ,
ΜΙΑ ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΕΝΕΔΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΜΑΖΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «4η ΔΙΕΘΝΗΣ»

2ο (τελευταίο)
Ο Άμερικανικός Ιμπεριαλισμός έρσιει τοποθετημένος στην Παλαιστίνη, καθώς προηγούμενα στην Ελλάδα, μπροστά στο πρόβλημα να άναζητήσει μια «έξεγερση» για να καταλάβει στο Ιμπεριαλιστικό μέτωπο τις θέσεις που ο Βρετανικός σύμμαχος είναι υποχρεωμένος να έγκαταλείψει. Μετά την έκκλιση τών Βρετανικών στρατευμάτων ή Χαγκάνα θά είναι ή μόνη στρατιωτική δύναμη που θά διαθέσει ένα σύγχρονο εξοπλισμό—δύναμη ξένη στον άραβικό κόσμο και ή οποία θά χρησιμοποιήσει, όταν χρειαστεί, για να χτυπήσει μια εξέγερση υπόπια ή μια ρωσική προώθηση που θ' άπειλει τις πετρελαιοληγές. Δέν πρέπει, λοιπόν, κανένας να παραξενευτεί αν ο άμερικανικός Ιμπεριαλισμός θά προσπαθήσει, είτε με οικονομικά μέσα είτε με τη δημιουργία μιας «Εβραϊκής Λεγεώνας», να γίνει ή κυρίαρχη έπιρροή στην ήγεσία της Χαγκάνα και να την κάνει ένα όργανο της δικής του Ιμπεριαλιστικής πολιτικής στην Έγγυος Άνατολή.

Από τό άλλο μέρος, είναι φανερό πως τό μικροσκοπικό έβραϊκό κράτος καθώς προηγούμενα τό Σιωνιστικό κίνημα, θεωρείται από τις μεγάλες Δυνάμεις σαν ένα άποδο στο παγκόσμιο τους της έπικράτησης μέσα στον άραβικό κόσμο. Αυτό τό κράτος—που δέν πρόκειται να τό δώσει μια «προστασία» άνοχητή και διαρκή καμιά από αυτές τις Δυνάμεις—δέν θά πάψει ποτέ να βρίσκεται σε μια κατάσταση άσταθής και άβέβαιης, και για τόν πληθυσμό του άνοίγεται από δω και μπρός μια περίοδος στερήσεως, τρομοκρατίας και φριχτής ένστασης, που δλοένα θά δύνωνται στο μέτρο που θά διαμαρτύρονται οι δυνάμεις της άπελευθερώσεως του έβραϊκού κόσμου.

Ο Διαμελισμός της Παλαιστίνης και ή άπότομη μεταστροφή τών σιωνιστικών θέσεων—συμπεριλαμβανομένων και τών θέσεων της πλειοψηφίας τών έστρεμμένων—άπέναντι στο βρετανικό Ιμπεριαλισμό, έδωσαν ένα θανάσιμο χτύπημα σ' όλας τις έντυπωσιακές θεωρίες που επαναπαύοντουσαν στις εκρήξεις από τις έόμβες της Ίργκούν. Η Βασιλική άλληλεγγύη του σιωνιστικού κινήματος, της Χαγκάνας, καθώς και της Ίργκούν, με τόν Ιμπεριαλισμό ενάντια στις άραβικές μάζες, έκδηλώθηκε με τόν πιο καταγώδη τρόπο. Όλο τό έγκλημα του σιωνισμού φαίνεται καθαρά στο ότι χάρη στην αντίδρατική ύπόστασή του, τα πρώτα κινήματα τών άραβικών μαζών για μια ένιαία κ' ανεξάρτητη Παλαιστίνη στραφέντε ενάντια στον έβραϊκό πληθυσμό κ' όχι κατευθειάν ενάντια στον Ιμπεριαλισμό. Οι πιο αντίδρατικοί φεουδαρχικοί ήγέτες της Άραβικής Έπιτροπής για τήν Παλαιστίνη, θέλουνε τώρα την ευκαιρία να ξαναχρυσώσουνε τό οικονομικά τους, χύνοντας τό αίμα τών δυστυχισμένων Έβραίων, θυμάτων της σιωνιστικής τύφλωσης.

Οι σιωνιστές ήγέτες σ' όλο τόν κόσμο γιορτάζουν την ίδρυση του μικροσκοπικού κράτους σαν μια μεγάλη νίκη. Τί άθλια πλάση. Η παγίδα που άποτελούσε για τούς Έβραίους ή Παλαιστίνη, όπως κλείνει σήμερα γύρω τους. Χωρίς μια ριζική ανατροπή της ταξικής κατάστασης και της σιωνιστικής τάσης του Έβραϊκού εργατικού κινήματος στην Παλαιστίνη, ή πλείονη εξέγερση τών Έβραίων, με τό ξέσπασμα της Άραβικής

κής επανάστασης, θάνα ή τιμή που θά πληρώσει ο έβραϊκός λαός τη θλιβερή νίκη που κέρδισε στο Λέικ Σαξές. Κατί θλιβερή ειρωνία της Ιστορίας!—ή άνακήρυξη του ανεξάρτητου έβραϊκού κράτους, που, όπως λέγανε οι Βασιλοχαστοι σιωνιστές θεωρητικοί θάπρεπε να έλαττώσει όρισμό, τόν άντισιωνισμό στόν κόσμο, στάθηκε ή άπαρχή για μια άγρια πογκρομιστική έκρηξη στο Άντεν και για νέα άνοδο του άντισιωνισμού στόν κόσμο.

Η θέση της 4ης Διεθνούς στο Παλαιστινιακό πρόβλημα μένει καθαρή και άπλη, όπως και προηγούμενα. Θά θρεφτεί στην πρωτοπορεία της πάλης ενάντια στο διαμελισμό, για μια Παλαιστίνη ένιαία κ' ανεξάρτητη, που μέσα σ' αυτήν οι μάζες θά καθορίσουνε κυριαρχικά τήν τύχη τους με τις έκλογές μιας Συντακτικής Συνέλευσης. Ενάντια σ' όλο Ιμπεριαλιστικό κύριους και τούς πράχτορες τους, ενάντια στις μονοθέσεις της αγγλισακής και συριακής μπουρζουαζίας, που προσπαθεί να μεταστρέψει την άπελευθερωτική πάλη τών μαζών σε μια άντιέβραϊκή πάλη, κάνουμε έκκληση στην άγροτική επανάσταση, στον άντικαπιταλιστικό και άντιιμπεριαλιστικό άγώνα, πουνα οι κινήτριες δυνάμεις της άραβικής επανάστασης. Άλλά σ' αυτή ή πάλη δέν θά μπορέσει να είναι έπιτυχής, παρά αν πάρουμε θέση, χωρίς ταλαντεύσεις, ενάντια στο διαμελισμό της χώρας και ενάντια στη δημιουργία του έβραϊκού κράτους.

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, είναι, παράλληλα, άναγκαίο να καλέσουμε τό προλεταριάτο Άμερικής, Άγγλίας, Καναδά, Αυστραλίας, τό προλεταριάτο όλων τών χωρών, ν' αγωνιστεί για τήν έλεύθερη είσοδο στις χάρες τους, χωρίς καμιά διάκριση, τούς πρόσφυγες, σ' όλους τούς Έβραίους που θέλουν να μεταναστεύσουν. Άλλά, για να μπορέσει αυτή ή πάλη να έχει έπιτυχία, είναι άπαραίτητο να έξηγησουμε στους Έβραίους τούς λόγους, για τούς όποιους δέν πρέπει να πέσουν στην Παλαιστινιακή ενέδρα. Η φριχτή πείρα που περιμένει τις έβραϊκές μάζες στο μικροσκοπικό κράτος θά δημιουργήσει ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις για μια ρήξη ανάμεσα στα πιο πλατειά στρώματά τους και στον έγκληματικό σιωνισμό. Άν αυτή ή ρήξη δέν πραγματοποιηθεί έγκαιρα, τό Έβραϊκό κράτος θά πνιγεί μέσα στο αίμα.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Παρακαλώ να μου παραχωρηθεί λίγος από τό χώρο του «Εργατή» για τό πιο κάτω ζήτημα, που άφορα τήν ΕΚΑ Λεμεσού.
Είμαι ένα μέλος της ΕΚΑ Λεμεσού και δέν ξέρω τί γίνεται με τήν Οργάνωση μου. Θάτανε καλά, αν οι ύπόθυνοι της ΕΚΑ Λεμεσού μ' άπαντούσανε στα πιο κάτω ερωτήματα: 1ον) Υπάρχει σήμερα ή ΕΚΑ, κ' αν υπάρχει ποδο στεγάζεται; 2ον) Έγινε κανένας έλεγχος στο ταμείο και ήν περιουσία της; 3ον) Σε πιασού τα χέρια έρσιει τό ταμείο και τα ήπιλά της; 4ον) Αύτά προς τό παρόν για τήν έπαρχιακή έπιτροπή ΕΚΑ Λεμεσού που έχει υποχρέωση ν' άπαντήσει σ' όσους συνεισφέρουνε σ' αυτή την οικονομική τους ένισχυση, για να καταπολεμή, τούσόν έγώ όσο και οι άλλοι συνάδελφοί μου. ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΑ Λεμεσού.